

FUNDACJA

Archiwum i Muzeum Pomorskie

Państwowej oraz Wojskowej Służby Polek

100 Toruń, ul. W. Garbary 2

tel. 22-22-186, e-mail: archAK@um.torun.pl

REGON 870502736

Detal
aniela Łukaszenicz. T. 3677/usk
przekazala relacje)

PCK Organizacja
"Ojczyzna"
11-12

(1905-1994) **

ALEKSANDROWICZ Maria
ps. "Alfa"

1 3686/US

IS ZAWARTOŚCI TECZKI — ALEKSANDROWICZ.....
.....Maria.....
.....

I/1. Relacja ✓

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja

.....

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie

I/1 Relacja

- Zyciowys sponsorowany przez Koto Polskiego Tow. Pielegniarskiego, Warszawa 2005, mps, rkp, onyq., k-1, s-1

Maria Aleksandrowicz,

ps. „Alfa”

Urodziła się w Sokolnikach / ZSRR / w 1905r. gdzie ojciec był leśnikiem. Po pierwszej wojnie w 1919 r. rodzina wróciła do kraju i w Wilnie Maria zdała maturę. W 1925 r wstąpiła do Wyższej Szkoły Pielęgniarstwa i Higienistek w Poznaniu, którą ukończyła w 1932 r. i zaczęła pracę jako instrumentariuszka w Klinice Ortopedycznej Uniwersytetu Poznańskiego pod kierunkiem słynnego prof. Franciszka Raszei. W dniu rozpoczęcia wojny 1 września 1939r. zmobilizowana, dostaje przydział do szpitala wojennego nr 703 w Białowieży. Przeżywa klęskę kraju, ponieważ i bombardowanie razem z rannymi, Zmieniają się władze okupacyjne szpitala z niemieckich na radzieckie, i Maria przechodzi do Brześcia nad Bugiem, gdzie organizuje na dworcu punkt sanitarny PCK dla ogromnej rzeszy ludzi przepływającej przez miasto.

Następnie na czele grupy pielęgniarek przekrada się między dwiema granicami okupacyjnymi i po wielu trudach i niebezpieczeństwach dostaje się do Warszawy. Zarząd Główny PCK kieruje ją do pracy w szpitalu Ujazdowskim, a następnie do Szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie do października 1944 r pełni funkcję oddziałowej.

Przez cały okres okupacji pracuje w konspiracji, w 1940 r będąc w organizacji „Ojczyzna” przechowuje broń i osoby zagrożone aresztowaniem, dostarcza leki jednostkom podziemia. W armii „Alfa” prowadzi skrzynkę kontaktową i kasę, szkoli na kursach tajnych pielęgniarki. Jest kurierem, kolporterem, łączniczką.

W czasie powstania jest w Warszawie od początku do 27 października nie opuszczając szpitala pełnego rannych przy braku prądu, wody i żywności i stałym bombardowaniu. Po upadku Powstania jest ewakuowana z rannymi do Piastowa, a po wyzwoleniu Warszawy wraca do Poznania do swojej ortopedycznej kliniki na stanowisko przełożonej pielęgniarek, współpracując z prof. W. Degą.

W międzyczasie, jako wybitnej specjalistce w organizowaniu pracy polecono jej reorganizację Zakładu Wychowawczo-Leczniczego w Zagórzcu w związku z wybuchem choroby Heinego-Mediny. Od roku 1956, już z poważnie nadszarpniętym zdrowiem, rezygnując z pracy w klinice, wiąże się zawodowo z Polskim Czerwonym Krzyżem, jest starszym inspektorem d. S. szkolenia. Organizuje i prowadzi kursy Młodszych Piel., Asystentek Piel., siostr pogotowia i prowadzących oświatę sanitarną. Na emeryturę przechodzi w 1968r, nie zrywając z zawodem. Jest jedną z założycielek Pol.Tow. Pielęgniarskiego w Poznaniu.

Kol. Aleksandrowicz była niezwykle pracowita, obowiązkowa, skromna, nie dbająca o zaszczyty, którymi ją wielokrotnie nagradzano.

Zmarła w Warszawie 4 maja 1994r mając 89 lat.

Odnaczona: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem F. Nightingale, Medalem za Udział w Wojnie Obronnej 1939r, Med. Komisji Edukacji Narodowej, Krzyż Powstania 1944
Oznaki: Za wzorową Pracę, PTP, 3 x PCK, Za zasługi dla rozwoju Woj. Poznania.

Maria Aleksandrowicz – uzupełnienie na podstawie książki ” Wielkopoleanie W Powstaniu Warszawskim ” ”Czuwaj Wiaro” wydanej przez Wielkopolskie Muzeum Walk Niepodległościowych w Poznaniu 2004r .

Pseudonim Marii to „Ewa”. Była przez pewien czas łączniczką Sekcji Zachodniej Departamentu Delegatury Rządu R.P. na kraj. Pracowała pod kierownictwem Dr Antoniego Horsta- internisty, który, uciekając przed gestapo, zbiegł do Warszawy. W czasie Powstania 1944r otrzymała rozkaz pozostania w szpitalu na Koszykowej, w szkole WSP. Była sama z 52 chorymi i rannymi, dla których w okolicznościach zdobywała żywność i wodę. Do końca życia była członkiem PTP w Warszawie.

Inch. Maria Aleksandrowiczowa. Pielęgniarka i organizatorka pracy. W Warszawie.

S.M. 2007r.

11-1

ALEKSANDROWICZ Maria

